

ZARZĄDZENIE
REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA W GDAŃSKU

z dnia *26 września* 2019 r.

**w sprawie wyznaczenia szlaku udostępnionego
dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Wiosło Małe”**

Na podstawie art. 15 ust. 1, pkt 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244, 2340, z 2019 r. poz. 1696), zarządza się, co następuje:

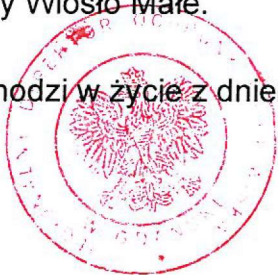
§ 1. Wyznacza się szlak udostępniony dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Wiosło Małe”.

§ 2. 1. Szlak przebiega leśną drogą przecinającą wydzielenia 285b, 285c Nadleśnictwa Starogard, obrębu Pelplin¹⁾.

2. Przebieg szlaku na tle mapy Nadleśnictwa Starogard, obrębu Pelplin przedstawia mapa stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 3. Traci moc zarządzenie Wojewody Pomorskiego Nr 121/2006 z dnia 6 lipca 2006 r.²⁾ w sprawie wyznaczenia szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody Wiosło Małe.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

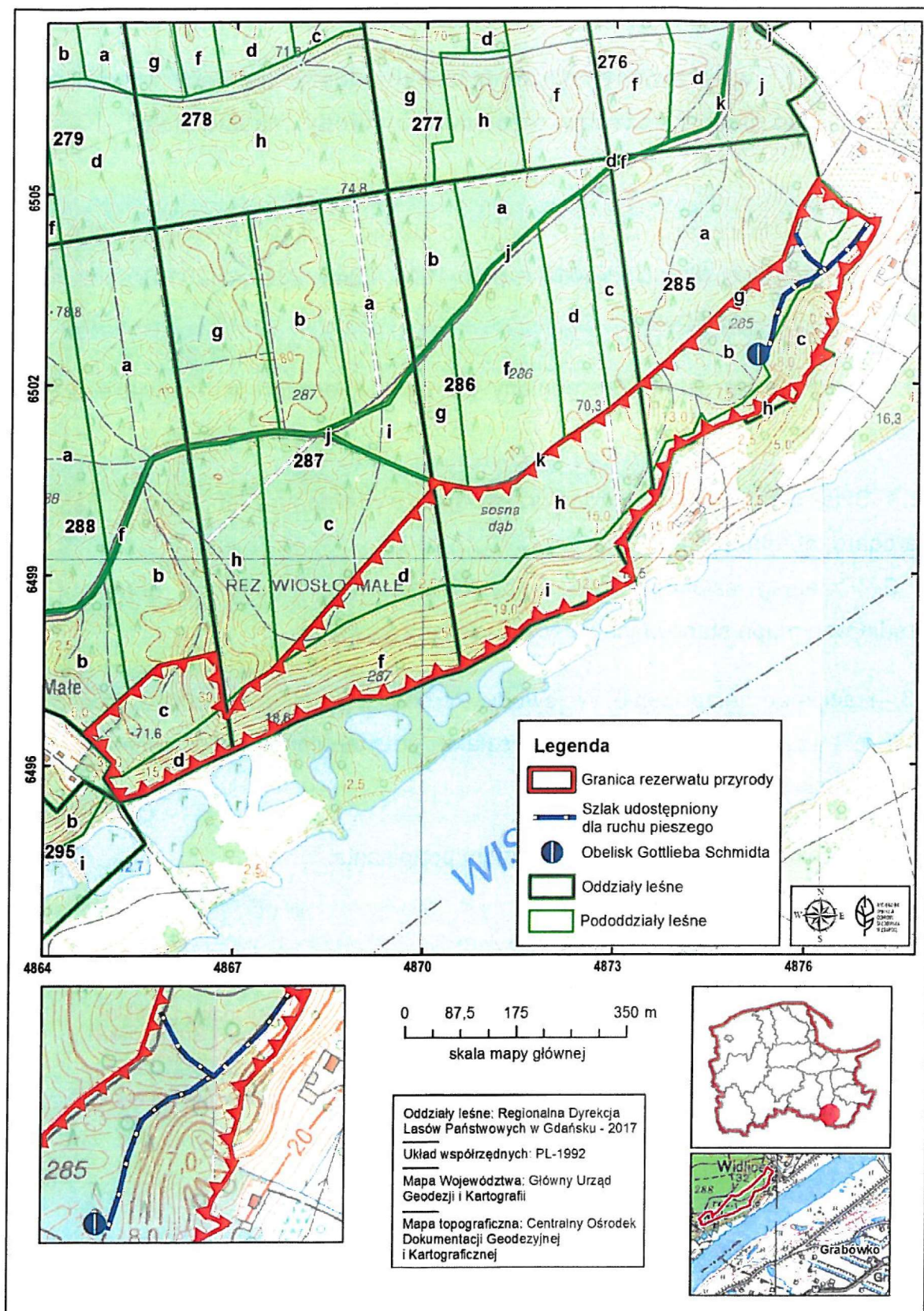
Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Gdańsku

Radosław Iwiński

¹⁾ Oddziały leśne wg Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Starogard, Leśnictwa Dębiny, na lata 2010-2019.

²⁾ Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 77 poz. 1599.

Załącznik do zarządzenia
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku
z dnia 26 września 2019 r.

Przebieg szlaku na tle mapy Nadleśnictwa Starogard, obręb Pelplin.

Uzasadnienie

Udostępnienie rezerwatu przyrody dla ruchu pieszego, rowerowego i jazdy konnej wierzchem, zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244, 2340, z 2019 r. poz. 1696), następuje po wyznaczeniu szlaku przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Rezerwat „Wiosło Małe” położony jest w Dolinie Wisły, na której zboczach występowały niegdyś murawy z licznymi gatunkami ciepłolubnymi. Pod koniec XIX w. podczas regulacji Wisły zalesiono ten teren. Wykształciły się grądy i dąbrowy. Pod okapem drzew nastąpił bujny rozrost warstw podszytowych, dodatkowo w drzewostanach, także na skarpie doliny Wisły dopuszczono do wzrostu takich gatunków jak: robinia, brzoza, czy olsza. Spowodowało to zanik nieleśnych zbiorowisk murawowych. Obecnie, tylko miejscami występują nieliczne małe płyty, na które to przy prowadzeniu systematycznego odkrzaczania i usuwania gatunków inwazyjnych być może powrócą gatunki murawowe.

Rezerwat od dawna stanowił miejsce atrakcyjne krajobrazowo. Zanim powstał, w jego pobliżu znajdowała się przystań, a w miejscu pomnika przyrody – lipy szerokolistnej zlokalizowana była karczma. Dno doliny urozmaicone jest licznymi starorzeczami Wisły, co dodatkowo podkreśla walory rezerwatu. W rezerwacie znajduje się pozostałość pomnika postawionego na cześć Gottlieba Schmidta - projektanta regulacji odcinka dolnej Wisły, który pracował w Kwidzynie przy projektowaniu i wykonywaniu obwałowań rzeki oraz zabezpieczeń przed powodzią.

Ze względu na urozmaiconą rzeźbę terenu i stosunkowo płaską wierzchovinę, rezerwat przedstawia duże walory krajobrazowe, które wraz z walorami przyrodniczymi przyciągają turystów. Z tego też względu istnieje potrzeba ukierunkowania ruchu turystycznego i wyznaczenia szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego. Wskazany szlak poprowadzony został przez najciekawszą część rezerwatu, a przejście na południe dalszą istniejącą ścieżką leśną wiąże się z koniecznością przejścia przez gęste zarośla. Sama zaś ścieżka na późniejszym odcinku zanika na gruncie prywatnym. Dlatego też w rezerwacie, szlak pieszy wyznaczono na krótkim odcinku, który kończy się przy wspomnianym pomniku. Taki przebieg szlaku umożliwia przede wszystkim zapoznanie się z walorami krajobrazowymi rezerwatu przy zachowaniu najcenniejszych jego elementów.

Niniejsze zarządzenie stanowi wypełnienie delegacji ustawowej do udostępnienia rezerwatu wskazanej w art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy o ochronie przyrody.